

1. ปัจจัยความเสี่ยง

การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทฯ ที่เสนอขายในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม ผู้ลงทุนควรพิจารณาข้อมูลในเอกสารนี้ก่อนตัดสินใจลงทุน นักลงทุนควรใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงในข้อนี้ รวมทั้งข้อมูลอื่นๆ ที่ปรากฏในเอกสารนี้

ทั้งนี้ ปัจจัยความเสี่ยงที่ระบุไว้ในข้อนี้เป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญบางประการ อันอาจมีผลกระทบในทางลบต่อบริษัทฯ และมูลค่าหุ้นของบริษัทฯ โดยปัจจัยความเสี่ยงดังกล่าวมิได้เป็นปัจจัยความเสี่ยงทั้งหมดที่มีอยู่ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อหุ้นสามัญของบริษัทฯ ดังนั้น ปัจจัยความเสี่ยงอื่นๆ ที่บริษัทฯ มิทราบในขณะนี้ หรือที่บริษัทฯ เห็นว่าเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่ไม่เป็นสาระสำคัญในปัจจุบันอาจเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อธุรกิจ รายได้ ผลกำไร สินทรัพย์ สภาพคล่อง แหล่งเงินทุนหรือการดำเนินงานของบริษัทฯ ในอนาคต นอกจากนี้ข้อความในลักษณะการคาดการณ์ในอนาคต (Forward Looking Statement) ที่ปรากฏในหนังสือชี้ชวนฉบับนี้ เช่นการใช้ถ้อยคำว่า “เชื่อว่า” “คาดการณ์ว่า” “คาดหมายว่า” “มีแผนจะ” “ตั้งใจ” หรือ “ประมาณ” เป็นต้น หรือการคาดการณ์เกี่ยวกับผลประกอบการ ธุรกิจ แผนการขยายธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในการประกอบธุรกิจของบริษัทฯ นโยบายของรัฐ และอื่นๆ ซึ่งเป็นการคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคต และผลที่เกิดขึ้นจริง อาจมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการคาดการณ์หรือคาดคะเนก็ได้

นอกจากนี้ ข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้ได้อ้างอิงถึง หรือ เกี่ยวกับ หรือเกี่ยวข้องกับรัฐบาล นโยบายของรัฐบาล หรือเศรษฐกิจของประเทศ และเขตจังหวัดที่บริษัทฯ ดำเนินการอยู่นั้น ได้มาจากข้อมูลที่มีการเปิดเผยสู่สาธารณชน หรือคัดย่อจากสิ่งพิมพ์ของรัฐบาล หรือจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่เชื่อถือได้

1.1 ความเสี่ยงอันเกี่ยวกับลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัทฯ

1.1.1 ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาน้ำตาลตลาดโลก

ในการซื้อขายน้ำตาลในตลาดโลกนั้น น้ำตาลจัดได้ว่าเป็นสินค้าหนึ่งที่มีความผันผวนทางด้านราคาสูงเมื่อเทียบกับสินค้าเกษตรอื่นๆ โดยราคาน้ำตาลในตลาดโลกจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น อุปสงค์ อุปทานของประเทศผู้ผลิต ผู้บริโภค ผู้ส่งออก และผู้นำเข้า รวมถึงการเก็งกำไรจากนักเก็งกำไร ซึ่งจะเกี่ยวพันกับสภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยหรือเป็นอุปสรรคต่อการเพาะปลูกของแต่ละประเทศ นโยบายการส่งเสริม การแทรกแซง การส่งออก การนำเข้า ของอุตสาหกรรมน้ำตาลของภาครัฐ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว อีกทั้งปัจจุบันราคาน้ำตาลยังมีส่วนหนึ่งที่สัมพันธ์กับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงด้วย เนื่องจากอ้อยรวมถึงกากน้ำตาล สามารถนำไปผลิตเป็นแอลกอฮอล์หรือที่เรียกว่าเอทานอล สำหรับผสมกับน้ำมันเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์ได้ด้วย ปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้ราคาซื้อขายน้ำตาลในตลาดโลกมีความผันผวนสูง

โดยทั่วไปโรงงานน้ำตาลในประเทศไทยผูกพันที่จะต้องจำหน่ายน้ำตาลให้เพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศก่อน จากนั้นน้ำตาลที่เหลือ โรงงานจะสามารถนำน้ำตาลไปส่งออกได้ โดยในแต่ละปี สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายจะประมาณการปริมาณความต้องการบริโภคภายในประเทศที่เรียกว่า โควตา ก. และจะจัดสรรโควตาดังกล่าวให้แก่โรงงานน้ำตาลแต่ละโรง ตามสัดส่วนของปริมาณน้ำตาลที่ผลิตได้ ส่งผลให้สัดส่วนของน้ำตาลภายในประเทศ และน้ำตาลส่งออกของแต่ละโรงงานจะค่อนข้างใกล้เคียงกัน ซึ่งจะอยู่ประมาณ 30:70 ขึ้นอยู่กับปริมาณอ้อยเข้าหีบทั่วทั้งประเทศ ดังนั้นยอดขายของธุรกิจน้ำตาลจะมีความผันผวนตามราคาน้ำตาล

ตลาดโลกอยู่ประมาณ ร้อยละ 60–70 อย่างไรก็ตามในแง่ของต้นทุนการผลิตน้ำตาล ค่าอ้อยซึ่งเป็นต้นทุนหลักจะเป็นไปตามระบบแบ่งปันผลประโยชน์ 70:30 นั้นหมายความว่าในกรณีที่ราคาน้ำตาลปรับตัวลดลงร้อยละ 100 ชาวไร่จะได้รับผลกระทบต่อค่าอ้อยที่ปรับตัวลดลงร้อยละ 70 ส่วนโรงงานจะได้รับผลกระทบร้อยละ 30

ในปี 2552 และ 2553 ราคาน้ำตาลตลาดโลกมีความผันผวนสูงมาก โดยช่วงต้นปี 2552 ระดับราคาน้ำตาลอยู่ที่ 10 – 12 เซ็นต์ต่อปอนด์ และเริ่มปรับตัวสูงขึ้นในช่วงปลายปี 2552 จนไปอยู่ที่ระดับ 19 - 20 เซ็นต์ต่อปอนด์ ราคาน้ำตาลได้ปรับตัวขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงระดับ 30.4 เซ็นต์ต่อปอนด์ ในช่วงต้นปี 2553 และปรับลดลงมาในระดับ 13 เซ็นต์ต่อปอนด์ในช่วงกลางปี 2553 ก่อนจะปรับตัวขึ้นอีกครั้งถึงระดับ 33.5 เซ็นต์ต่อปอนด์ในปลายปี 2553 ซึ่งเป็นราคาน้ำตาลที่สูงที่สุดในรอบ 30 ปี ความผันผวนของราคาน้ำตาลในตลาดโลกดังกล่าว ประกอบกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากคุณภาพอ้อย ทำให้บริษัทฯ ต้องบริหารความเสี่ยงโดยใช้ตราสารทางการเงินที่เหมาะสม เช่น สิทธิที่จะซื้อหรือขายน้ำตาล เพื่อลดความผันผวนของกำไรของบริษัทฯ จากความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาน้ำตาลในตลาดโลก อย่างไรก็ตามการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว อาจส่งผลกระทบในทางลบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทฯ รายไตรมาสได้ เนื่องจากบริษัทฯ ต้องบันทึกบัญชีกำไรขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงในงบกำไรขาดทุนตามมูลค่าวิธีธรรมของตราสารทางการเงินทุกสิ้นงวดบัญชี ซึ่งอาจไม่ตรงกับงวดที่บริษัทฯ ส่งมอบสินค้า น้ำตาล

นอกจากนี้ในแง่ของบริษัทฯ จากเดิมที่ผลประกอบการของบริษัทฯ พึ่งพิงอยู่กับธุรกิจน้ำตาลและกากน้ำตาลอย่างเดียว ความผันผวนของราคาน้ำตาลตลาดโลก จึงส่งผลกระทบต่อการทำงานของบริษัทฯ อย่างมาก แต่การที่บริษัทฯ ได้ลงทุนในโครงการต่อยอด เช่น โครงการโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล ทำให้ในอนาคตบริษัทฯ คาดว่า ผลประกอบการของบริษัทฯ จะพึ่งพิงกับราคาน้ำตาลตลาดโลกน้อยลง

1.1.2 ความเสี่ยงจากการจัดหาวัตถุดิบ – อ้อย

บริษัทฯ เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์น้ำตาลทรายและผลิตภัณฑ์พลอยได้ซึ่งใช้อ้อยเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิต ดังนั้นผลประกอบการของบริษัทฯ จึงมีความเสี่ยงเกี่ยวเนื่องกับปริมาณอ้อยที่สามารถจัดหาเข้าสู่กระบวนการผลิต

ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณอ้อยประกอบด้วย (1) พื้นที่ในการเพาะปลูกอ้อย (จำนวนไร่) ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจจะเกิดจากการที่เกษตรกรเปลี่ยนไปเพาะปลูกพืชไร่อื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการปลูกอ้อย หรือเกิดจากนโยบายการส่งเสริมของภาครัฐในการปลูกพืชไร่ชนิดอื่น และ (2) ผลผลิตอ้อยต่อพื้นที่เพาะปลูก (ตันอ้อยต่อไร่) ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดจากปริมาณน้ำฝน และความสมบูรณ์ของดิน ตลอดจนสภาพดินฟ้าอากาศในแต่ละปี

หากพื้นที่การเพาะปลูกอ้อยลดลง หรือสภาพภูมิอากาศแห้งแล้งเป็นเหตุให้ปริมาณผลผลิตอ้อยทั่วประเทศลดลง จะทำให้บริษัทฯ ผลิตน้ำตาลได้ในปริมาณที่ลดลง ต้นทุนต่อหน่วยโดยเฉพาะในส่วนของต้นทุนคงที่ต่อหน่วยจะสูงขึ้น ถ้าไรต่อหน่วยลดลงและสุดท้ายส่งผลให้กำไรของบริษัทฯ ลดลง ยิ่งไปกว่านั้นในปีที่มีปริมาณอ้อยทั่วประเทศต่ำมาก โรงงานน้ำตาลบริเวณใกล้เคียงกันจะแข่งขันซื้ออ้อยมากขึ้นเพื่อรักษาสัดส่วนปริมาณอ้อยเข้าหีบไว้ ซึ่งอาจส่งผลให้ต้นทุนค่าวัตถุดิบของบริษัทฯ สูงขึ้น และส่งผลให้ผลกำไรของบริษัทฯ ลดลง

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกน้ำตาลเป็นอันดับสองของโลกและเป็นผู้ส่งออกน้ำตาลหลักที่จำหน่ายให้กับประเทศในภูมิภาคเอเชีย ในปีที่ประเทศไทยมีปริมาณอ้อยที่ส่งเข้ากระบวนการผลิตน้ำตาลลดน้อยลงจะมีผลให้เกิดภาวะขาดแคลนน้ำตาลในภูมิภาคเอเชียซึ่งจะเป็นแรงกดดันทำให้ราคาขายน้ำตาลในต่างประเทศปรับตัวสูงขึ้น ทำให้ช่วยชดเชยผลกระทบจากปริมาณอ้อยเข้าหีบที่ลดลงและภาวะต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้นได้

นอกจากนี้บริษัทฯ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างความมั่นคงที่ยั่งยืนของวัตถุดิบอ้อย โดยบริษัทฯ ได้ให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรชาวไร่อ้อย ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนเงินกู้ยืมเพื่อการเพาะปลูก ปุ๋ย พันธุ์อ้อย การทำระบบชลประทาน และการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพการเพาะปลูก โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อให้ชาวไร่ที่อยู่ในการดูแลของบริษัทฯ ได้รับผลตอบแทนที่ดีจากการปลูกอ้อยในระยะยาวเป็นแรงจูงใจให้ชาวไร่อ้อยปลูกอ้อยและส่งอ้อยให้กับบริษัทฯ อย่างต่อเนื่อง

1.1.3 ความเสี่ยงเรื่องต้นทุนค่าอ้อย

อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลในประเทศไทย ได้กำหนดระบบการจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลตามระบบ 70:30 ซึ่งโรงงานจะต้องจ่ายราคาค่าอ้อยให้ชาวไร่ตามราคาที่คำนวณโดย กอน. เพื่อแบ่งผลประโยชน์จากการผลิตน้ำตาลให้ชาวไร่ได้ผลประโยชน์ 70 ส่วนจาก 100 ส่วน โดย กอน. จะคำนวณค่าอ้อยที่โรงงานน้ำตาลต้องจ่ายให้ชาวไร่โดยอ้างอิงจากราคาน้ำตาลขายเฉลี่ยที่ อนาคต. สามารถขายได้จริง

หากบริษัทฯ ไม่สามารถขายน้ำตาลในตลาดต่างประเทศ (ตามโควตา ค.) ได้ในราคาที่สูงกว่าราคาเฉลี่ยที่ อนาคต. ขายได้จริงจะทำให้บริษัทฯ ต้องจ่ายค่าอ้อยในราคาที่สูงเมื่อเทียบกับยอดขายของบริษัทฯ ส่งผลให้อัตรากำไรและผลกำไรของบริษัทฯ ลดลง

อย่างไรก็ตามบริษัทฯ มีการบริหารความเสี่ยงโดยติดตามช่วงเวลาและปริมาณการขายของ อนาคต. อย่างใกล้ชิด เพื่อให้แน่ใจว่าบริษัทฯ สามารถขายน้ำตาลได้ในราคาที่เหมาะสมเปรียบเทียบกับ อนาคต. โดยราคาขายเฉลี่ยสำหรับการขายต่างประเทศ (ตามโควตา ค.) ของบริษัทฯ ใน 3 ปีหลังสูงกว่าราคาขายเฉลี่ยที่ อนาคต. สามารถขายได้จริงในแต่ละปี

1.1.4 ความเสี่ยงจากคุณภาพของวัตถุดิบ - อ้อย

คุณภาพของอ้อยหรือค่าความหวานของอ้อยเป็นปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณน้ำตาลที่ผลิตได้ของบริษัทฯ โดยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของอ้อย ได้แก่ สภาพภูมิอากาศที่แปรปรวน เช่น ฝนหลงฤดูในช่วงที่มีการเก็บเกี่ยวอ้อย ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คุณภาพอ้อยในด้านความหวานลดลง ประกอบกับการขายน้ำตาลส่วนใหญ่เป็นการขายโดยผ่านสัญญาซื้อขายล่วงหน้า กล่าวคือมีการเข้าตกลงซื้อขายโดยกำหนดปริมาณและราคาไว้ก่อนส่งมอบน้ำตาลจริงประมาณ 6 เดือนถึง 1 ปี ดังนั้นในกรณีที่อ้อยที่นำเข้าสู่กระบวนการผลิตมีความหวานน้อยกว่าปกติจะทำให้บริษัทฯ ผลิตน้ำตาลได้น้อยกว่าจำนวนที่คาดการณ์ไว้ และหากบริษัทฯ ได้ทำการขายล่วงหน้าไปก่อนแล้ว บริษัทฯ อาจประสบปัญหาสินค้าไม่เพียงพอที่จะส่งมอบให้แก่ลูกค้าได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทฯ มีการติดตามบริหารความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากคุณภาพของอ้อยอย่างใกล้ชิด ในกรณีที่มีความหวานของอ้อยลดลงกว่าปกติ บริษัทฯ อาจพิจารณาจัดซื้อสินค้าเพื่อทำการส่งมอบให้แก่ลูกค้าหรือเลือกใช้ตราสารทางการเงินที่เหมาะสม เช่น สิทธิที่จะซื้อหรือขายน้ำตาล เพื่อทำการบริหารความเสี่ยงข้างต้นโดยในปีการผลิต 2553 ซึ่งเป็นปีที่บริษัทฯ ประสบปัญหาในเรื่องคุณภาพอ้อย โดยความหวานของอ้อยน้อยลงจากปีก่อนหน้าประมาณ ร้อยละ 4.2 บริษัทฯ ยังสามารถบริหารความเสี่ยงโดยรักษาอัตรากำไรขั้นต้นไว้ได้ในระดับที่ใกล้เคียงกับปีการผลิต 2552

1.1.5 ความเสี่ยงจากการเกิดหนี้เสียจากระบบการให้สินเชื่อชาวไร่อ้อย (เงินเกี่ยว)

ในการประกอบกิจการโรงงานน้ำตาล จะมีการสนับสนุนการลงทุนปลูกอ้อยให้กับชาวไร่อ้อย เพื่อใช้ในการปลูกอ้อยเข้ามาส่งให้กับโรงงาน ซึ่งการให้เงินลงทุนนี้จะมีการช่วยเหลือในรูปแบบของการจัดหาเงินจากธนาคารและอาจเป็นในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่การเงิน เช่น การช่วยเหลือเรื่องปุ๋ย พันธุ์อ้อย จักรกลเกษตร เป็นต้น ซึ่งตามแนวปฏิบัติที่เกือบทุกโรงงานน้ำตาลทำนี้รู้จักกันในชื่อว่า “การปล่อยเงินเกี่ยว หรือ การปล่อยเกี่ยว” ซึ่งเป็นเสมือนกับการจองอ้อยสำหรับเข้าหีบในโรงงาน ภายหลังจากที่อ้อยโตขึ้นพร้อมตัดจะเป็นช่วงเดียวกับช่วงโรงงานน้ำตาลเริ่มเปิดหีบอ้อย เกษตรกรชาวไร่อ้อยจะตัดอ้อยและส่งอ้อยให้กับโรงงาน โดยโรงงานจะจ่ายค่าอ้อยให้ชาวไร่และหักเงินเกี่ยว ที่ได้จ่ายล่วงหน้าไว้แล้ว

ในปีที่สภาวะภูมิอากาศแห้งแล้งหรือเกิดโรคระบาดขึ้น ทำให้ชาวไร่ไม่สามารถนำอ้อยมาส่งได้ตามที่ตกลงไว้ บริษัทฯ จะมีค่าใช้จ่ายหนี้สงสัยจะสูญเพิ่มขึ้น และส่งผลให้กำไรของบริษัทฯ ลดลง

บริษัทฯ ให้ความสำคัญแก่การบริหารความเสี่ยงจากการปล่อยเงินเกี่ยวดังกล่าว จึงจัดให้มีการควบคุมตั้งแต่เริ่มกระบวนการปล่อยเงินเกี่ยวจนถึงระบบติดตามเก็บหนี้ โดยบริษัทฯ ได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารเงินส่งเสริมเพื่อทำหน้าที่อนุมัติการปล่อยเงินเกี่ยว ซึ่งในการพิจารณาวางเงินเกี่ยวที่จะปล่อยให้กับชาวไร่ คณะกรรมการจะต้องพิจารณาถึง พื้นที่ปลูกอ้อย จำนวนอ้อยที่คาดว่าจะปลูกได้ รวมถึงประวัติการส่งอ้อยและการชำระหนี้ของลูกหนี้แต่ละราย บริษัทฯ ยังจัดให้มีการติดตามการเพาะปลูกอ้อยของชาวไร่ที่รับการสนับสนุนเงินเกี่ยวจากบริษัทฯ อย่างต่อเนื่อง โดยได้นำระบบดาวเทียมมาใช้ในการตรวจสอบและวัดขนาดพื้นที่ปลูกอ้อยที่เรียกว่า GIS (Geographic Information System) มาเป็นเครื่องมือในการทำงาน ทำให้ข้อมูลพื้นที่อ้อยของโรงงานมีความแม่นยำและทำให้การติดตามผลผลิตอ้อยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.1.6 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

เนื่องจากบริษัทฯ ส่งออกน้ำตาลประมาณร้อยละ 70 ของยอดขายทั้งหมด โดยส่วนใหญ่อ้างอิงจากสกุลเงินเหรียญสหรัฐอเมริกา ยอดขายของบริษัทฯ จึงมีความผันผวนตามอัตราแลกเปลี่ยน อย่างไรก็ตามการกำหนดราคาอ้อยที่บริษัทฯ ต้องจ่ายให้ชาวไร่ตามระบบแบ่งปันผลประโยชน์ 70:30 ทำให้ต้นทุนค่าอ้อยของบริษัทฯ ผันผวนตามอัตราแลกเปลี่ยนเช่นเดียวกัน ดังนั้นรายได้และต้นทุนส่วนใหญ่ของบริษัทฯ จึงมีความสัมพันธ์กับอัตราแลกเปลี่ยนไปในทิศทางเดียวกัน (Natural Hedge) นอกจากนี้ บริษัทฯ พิจารณาใช้สัญญาซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนเพื่อลดผลกระทบจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อผลประกอบการของบริษัทฯ

อย่างไรก็ตามการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทฯ รายได้ไตรมาสได้ เนื่องจากบริษัทฯ ต้องบันทึกบัญชีกำไรขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงในงบกำไรขาดทุนตามมูลค่ายุติธรรมของตราสารทางการเงิน ซึ่งอาจไม่ตรงกับงวดที่บริษัทฯ ได้รับเงินจากการขายน้ำตาล

1.1.7 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย

บริษัทฯ มียอดเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2553 จำนวน [1,165.1] ล้านบาท โดยเป็นเงินกู้ยืมที่มีอัตราดอกเบี้ยแบบลอยตัว (Floating Interest Rate) จำนวน [1,111.0] ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ [95.4] ของเงินกู้ยืมทั้งหมด หากอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดสูงขึ้นจะส่งผลให้บริษัทฯ มีภาระดอกเบี้ยจ่ายที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้กำไรของบริษัทฯ ลดลง

1.1.8 ความเสี่ยงจากการดำเนินการตามโครงการในขนาดของบริษัทฯ

ตามที่บริษัทฯ ได้ดำเนินโครงการผลิตไฟฟ้าจากกากอ้อยนั้น (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในส่วนที่ 2 หัวข้อ 6 “โครงการในขนาด”) บริษัทฯ อาจมีความเสี่ยงในเรื่องของความล่าช้าในการสั่งซื้อและการติดตั้งเครื่องจักรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีผลกระทบทางด้านการชะลอรายได้ งบประมาณในการดำเนินการ และ/หรือ ผลตอบแทนตามที่คาดการณ์ไว้ของบริษัทฯ และทำให้บริษัทฯ อาจต้องมีภาระในการชำระหนี้เงินกู้หรือดอกเบี้ยก่อนที่จะมีรายได้จากโครงการในขนาดนี้

1.1.9 ความเสี่ยงจากการผันผวนของรายได้จากการขายน้ำตาล

การผลิตและจำหน่ายน้ำตาลจะมีผลกระทบจากฤดูกาลของอ้อย (Seasonal Effect) ปกติฤดูกาลตัดอ้อยในประเทศไทยจะเริ่มตั้งแต่ช่วงปลายเดือนพฤศจิกายนถึงต้นเดือนธันวาคม ทำให้โรงงานเริ่มผลิตน้ำตาลตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคม และสิ้นสุดการผลิตน้ำตาลในช่วงปลายเดือนมีนาคมหรือต้นเดือนเมษายน โรงงานน้ำตาลจะเริ่มขายน้ำตาลตั้งแต่เดือนมกราคมเป็นต้นไปและจะทยอยขายไปเรื่อยๆ จนสิ้นสุดฤดูกาลผลิต บริษัทฯ พิจารณาจังหวะในการขายน้ำตาลจากปัจจัยต่างๆ เช่น ระดับสินค้าคงเหลือที่มีอยู่ การประมาณการผลิต และระดับราคาน้ำตาลในตลาดโลก การขายน้ำตาลของบริษัทฯ จึงไม่สม่ำเสมอในแต่ละไตรมาส หากไตรมาสใด บริษัทฯ มีรายได้จากการขายน้ำตาลน้อย จะมีผลให้กำไรของบริษัทฯ ลดลงในไตรมาสนั้น

1.1.10 ความเสี่ยงด้านการดำเนินงานของโรงงานผลิตน้ำตาลของบริษัทฯ

ธุรกิจของบริษัทฯ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการดำเนินการผลิตได้อย่างต่อเนื่องของโรงงาน โดยอาจมีความเสี่ยงจากการผลิตของโรงงานที่หยุดชะงัก ทำให้เกิดอันตรายเกี่ยวกับการผลิต การดูแล การเก็บรักษาวัตถุดิบ ซึ่งรวมถึงการระเบิด ไฟไหม้ ความแปรปรวนของสภาพอากาศ และภัยพิบัติธรรมชาติ ความบกพร่องของเครื่องจักร การหยุดเดินเครื่องจักรนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตามแผน ปัญหาการนัดหยุดงานของลูกจ้าง การหยุดชะงักของการขนส่ง และความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ โดยอันตรายดังกล่าวอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต ทำให้ทรัพย์สินหรืออุปกรณ์เสียหายหรือชำรุดอย่างรุนแรง และก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม หรืออาจถูกปรับหรือมีภาระหนี้สิน ตลอดจนส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทฯ

1.1.11 ความเสี่ยงเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ในอดีตบริษัทฯ ไม่เคยถูกฟ้องร้องในคดีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อฐานะทางการเงินของบริษัทฯ อย่างไรก็ตามบริษัทฯ เคยถูกร้องเรียนจากชุมชนในเรื่องของฝุ่นละอองจากโรงงานน้ำตาล ทำให้บริษัทฯ ต้องมีค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมและติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม (โปรดดูหัวข้อ 3.5 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม)

แม้ว่าบริษัทฯ จะให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการเพื่อให้การประกอบธุรกิจของบริษัทฯ ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีนโยบายในการควบคุมกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานอุตสาหกรรมมาโดยตลอด บริษัทฯ ไม่สามารถรับประกันได้ว่าบริษัทฯ จะไม่ถูกร้องเรียนในเรื่องเกี่ยวกับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมอีกในอนาคต

1.1.12 ความเสี่ยงในด้านการควบคุมความเสี่ยงของที่ประชุมผู้ถือหุ้นจากกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่

กลุ่มตระกูลถวิลเดมิทรีพพ์รวมถึงนิติบุคคลที่ตระกูลถวิลเดมิทรีพพ์เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ถือหุ้นในบริษัทฯ รวมกันในสัดส่วนมากกว่า ร้อยละ 60 ของจำนวนหุ้นเรียกชำระแล้วทั้งหมดภายหลังการเสนอขายหุ้นสามัญในครั้งนี้อย่างไรก็ตามตระกูลถวิลเดมิทรีพพ์ยังดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารและกรรมการผู้มีอำนาจลงนามของบริษัทฯ ด้วย จึงทำให้ผู้ถือหุ้นใหญ่ดังกล่าวมีอำนาจในการควบคุมการบริหารจัดการบริษัทฯ รวมถึงสามารถควบคุมความเสี่ยงของที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งตั้งกรรมการ หรือการขอมติในเรื่องอื่นที่ต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหรือข้อบังคับของบริษัทฯ กำหนดให้ต้องได้รับเสียง 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้นจึงเป็นการยากที่ผู้ถือหุ้นรายอื่นสามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องที่กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่เสนอได้

อย่างไรก็ตาม เพื่อความโปร่งใสของการบริหารจัดการและเพื่อให้มีระบบที่สามารถตรวจสอบได้ บริษัทฯ ได้แต่งตั้งกรรมการอิสระทั้งหมด 4 ท่าน ซึ่งกรรมการอิสระ 3 ท่านดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจสอบ และมีสำนักตรวจสอบภายในซึ่งรายงานตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อเป็นกลไกในการตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทฯ นอกจากนี้ คณะกรรมการของบริษัทฯ มีกรรมการที่ไม่ใช่ตระกูลถวิลเดมิทรีพพ์จำนวน 5 ท่าน จากทั้งหมด 9 ท่าน จึงสามารถถ่วงดุลอำนาจในการเสนอเรื่องต่างๆ ที่จะพิจารณาเข้าสู่ที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้ระดับหนึ่ง

1.2 ความเสี่ยงจากนโยบายภาครัฐ

อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลในประเทศไทยถูกควบคุมและกำกับดูแลโดยคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลภายใต้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527 ซึ่งมีสาระสำคัญของการควบคุม ในการกำหนดการจัดสรรช่องทางการจำหน่ายน้ำตาลออกเป็นระบบโควตา (โควตา ก สำหรับน้ำตาลภายในประเทศ และโควตา ข และ ค สำหรับน้ำตาลขายต่างประเทศ) การจัดสรรส่วนแบ่งรายได้ของระบบระหว่างโรงงานน้ำตาลและเกษตรกรชาวไร่อ้อยภายใต้ระบบแบ่งปันผลประโยชน์ 70:30 และการควบคุมการเข้ามาทำธุรกิจของผู้ประกอบการรายใหม่ เป็นต้น จะเห็นได้ว่านโยบาย กฎระเบียบต่างๆ ที่ออกโดยคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ล้วนมีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและผลประกอบการของบริษัทฯ เช่น ระบบแบ่งปันผลประโยชน์ 70:30 จะเป็นที่มาของการคำนวณราคาอ้อยที่โรงงานน้ำตาลจะต้องจ่ายให้กับชาวไร่ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการส่งออกน้ำตาล กรณีนโยบายการปรับราคาขายน้ำตาลภายในประเทศ หรือกรณีนโยบายการเปิดเสรีของธุรกิจน้ำตาล อาจส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัทฯ

นอกจากนี้ ผลการดำเนินการของบริษัทฯ ยังอาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของนโยบายของภาครัฐในเรื่องอื่นๆ นอกเหนือจากนโยบายที่ควบคุมอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลโดยตรง เช่น นโยบายการสนับสนุนพลังงานทดแทนเอทานอลส่งผลกระทบต่อปริมาณการขายเอทานอลภายในประเทศ หรือนโยบายการส่งเสริมการปลูกและประกันราคามันสำปะหลังหรือพืชเกษตรอื่นๆ อาจส่งผลในแง่ลบต่อบริษัทฯ เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกอ้อยลดน้อยลงเพราะเกษตรกรชาวไร่นำไปเพาะปลูกพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า เป็นต้น

บริษัทฯ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของ นโยบายภาครัฐในการกำหนดทิศทางของ อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล บริษัทฯ จึงร่วมมือกับสมาคมโรงงานน้ำตาล 3 สมาคมและสมาคมของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในการทำความเข้าใจกับภาครัฐให้เห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมต้นทางสำหรับอุตสาหกรรมอาหารและอาหารแปรรูป อีกทั้งปัจจุบันสามารถนำมาแปรเปลี่ยนเป็นพลังงานเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ (เอทานอล) และยังสามารถนำไปต่อยอดผลิตสารเคมีได้อีก อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลยังเป็นอุตสาหกรรมที่นำเงินตราเข้าประเทศจำนวนมาก เนื่องจากร้อยละ 60 – 70 ของปริมาณน้ำตาลที่ผลิตได้ทั้งหมดเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก

ขณะที่วัตถุดิบที่ใช้เกือบร้อยละ 100 มาจากแหล่งวัตถุดิบในประเทศ ที่ผ่านมา การสื่อสาร การชี้แจง การทำความเข้าใจ กับภาครัฐ ผ่านทางสมาคมโรงงานน้ำตาล และสมาคมของเกษตรกรชาวไร่นั้นเป็นไปได้ด้วยดี ภาครัฐมีความเข้าใจ ปัญหาความจำเป็นของโรงงานน้ำตาลและช่วยให้อ้อยมากขึ้นเป็นลำดับ เป็นการช่วยลดความเสี่ยงจากการกำหนดนโยบายของภาครัฐในทิศทางของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลได้

1.3 ความเสี่ยงจากการนำหุ้นของบริษัทฯ เข้าจดทะเบียนเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บริษัทฯ มีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนทั่วไปในครั้งนี้อย่างเต็มที่ ก่อนที่จะได้รับทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์ฯ เกี่ยวกับการนำหุ้นของบริษัทฯ เข้าเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ทั้งนี้ บริษัทฯ ได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ แล้วเมื่อวันที่ [●] ซึ่งบริษัทหลักทรัพย์ กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินของบริษัทฯ ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทฯ ในเบื้องต้นแล้วพบว่า บริษัทฯ มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ฯ เรื่อง การรับหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน พ.ศ. 2544 (ปรับปรุงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2552) เว้นแต่คุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นให้แก่นักลงทุนรายย่อย โดยบริษัทฯ จะต้องเป็นผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยไม่น้อยกว่า 1,000 ราย ซึ่งขึ้นอยู่กับผลของการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน บริษัทฯ จึงยังคงมีความไม่แน่นอนที่บริษัทฯ จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ดังนั้นผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทฯ ในตลาดรอง และอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่เกิดการผันไหวหากหุ้นของบริษัทฯ ไม่สามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้